

wěrnosczi s Davidom wuŕnawacz: „Moja duſcha je
cziha k Bohu, kotryž mi pomha!“ Hamjeń.

Wobsanŕnjenje lěta.

Hacž ſem ſy, Knježe, pſchiwjedł mje
Pſches twoju móz a miłoscž!
Hacž ſem mi ſdžerža žiwjenje
Pſches twoju dobrocziwoſcž.
Hacž dotal ſy mje pſchewodzał,
Hacž dotal mje tež woſſchewjał,
Hacž ſem mi we wſchěm pomhał.

Měj dzał a nutrne khwalenje
Sa wſchitku twoju ſwěru,
Kiž ſy pſches zplě žiwjenje
Mi ſkiczał s poknej měru.
Do wutrobny mi ſapisč ſo:
Kaſ hnadnje, kaſ najſwěrnischo
Je Bóh mi we wſchěm pomhał.

O pomhaj dale, Knježe, nam
W wſchěch czaſach, w kóždym měſcze.
Nad nami wſchěmi ſmil ſo ſam!
Sſlyſch tutu próſtwu wěſcze!
We žiwjenju a wumrjecžu
Pſches Khrysta drohu ſaſlužbu
Nam pomhaj, ſwěrnny Knježe!
Hamjeń.

Sažo ſtejimy pſchi kónzu zplěho lěta. Jeho poſleni džen,
kiž Sylweſtra reka, je ſo k ſwojemu wječzorej nakhilil a
naſ tu pſched Knjeſowym woblicžom ſhromadžil. Kaž ſmy
to lěto tu s Bohom ſapoczeli, taž jo tež tu s Bohom wob-
ſanŕnny. — Bjes tym, ſo je tam a ſem něotre kemschenje
w nowischim czaſu bohuzel ſpanyło, ſkluſcha Sylweſtrowa
Boža ſlužba k tym žadnym kemschenjam, kiž ſu w nětzi-
ſchim czaſu po dołhim ſabycžu ſažo a to s kóždym lětom
bohatschi, ſchěrschi nutskhód namaſake do kſchesczijanſkich
ſwajatnizow. Schtož wěm, je požohnowany njebo Harmſ